

Nieuwsbrief AR Updates - Nummer 18, 2008

Nummer 18, 2008

Redactie: prof. mr. dr. A.R. Houweling, mr. L. Kirkpatrick, mr. M. Assenberg van Eijssen, mr. R. van Hemert, mr. P.H. de Jongh, mr. C.P. Kuijer, mr. drs. T.J. Post, I.J. Schipper, mr. S.A. Slootweg, mr. V. Twilt, mr. R.R.T. van de Ven en mr. S. Wiersma-Helal.

INHOUDSOPGAVE

Hof

[Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden, ECLI:NL:GHLEE:2008:BD1811](#) 07-05-2008

[Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden, ECLI:NL:GHLEE:2008:BD1806](#) 07-05-2008

[Gerechtshof 's-Hertogenbosch, ECLI:NL:GHSHE:2008:BD5666](#) 06-05-2008

Rechtbank

[Rechtbank Noord-Holland, ECLI:NL:RBALK:2008:BD4728](#) 07-05-2008

[Rechtbank Limburg, ECLI:NL:RBMAA:2008:BD4726](#) 07-05-2008

[Rechtbank Amsterdam, ECLI:NL:RBAMS:2008:BD4590](#) 07-05-2008

[Rechtbank Limburg, ECLI:NL:RBMAA:2008:BD4334](#) 07-05-2008

[Rechtbank Noord-Holland, ECLI:NL:RBHAA:2008:BD1574](#) 07-05-2008

[Rechtbank Noord-Holland, ECLI:NL:RBHAA:2008:BD1570](#) 07-05-2008

[Rechtbank Noord-Holland, ECLI:NL:RBHAA:2008:BD1560](#) 07-05-2008

[Rechtbank Midden-Nederland, ECLI:NL:RBUTR:2008:BD6468](#) 06-05-2008

RECHTSPRAAK

Kern

In verband met een noodzakelijke reorganisatie, biedt Martinair haar medewerkers een vergoeding aan bij vrijwillige ontslagname (de zogenoemde vertrekregeling). Alleen indien de leidinggevende van de afdeling toestemming geeft, komt een medewerker in aanmerking voor de vertrekregeling. Verzoekster heeft meermalen haar leidinggevende verzocht toestemming te geven gebruikt te mogen maken van deze vertrekregeling, maar steeds zonder resultaat. Thans verzoekt zij ontbinding van de arbeidsovereenkomst. Volgens haar is de functie na de reorganisatie uitgehold en heeft zij alle vertrouwen in een vruchtbare samenwerking met Martinair verloren. De kantonrechter acht de vertrouwensbreuk aanwezig, maar wijt dit volledig aan gedrag verzoekster. Er wordt geen vergoeding toegekend.

Instantie: Rechtbank Noord-Holland

Datum uitspraak: 07-05-2008

ECLI: ECLI:NL:RBHAA:2008:BD1560

Zaaknummer: 379504/AO VERZ 08-263

Wetsartikelen: 7:685 BW

RECHTSPRAAK

Kern

Met eiser is de kantonrechter van oordeel dat niet is voldaan aan het vereiste uit artikel 3 van de arbeidsovereenkomst dat als voorwaarde stelt voor vergoeding van de opleidingskosten dat de werknemer zelf de arbeidsovereenkomst beëindigt. Dat eiser een ontslagaanvraag heeft ingediend op 13 februari 2007 maakt het vorenstaande niet anders nu partijen reeds een dag later gezamenlijke afspraken maken over de beëindiging van de arbeidsovereenkomst. Uit punt 3 van de vaststellingsovereenkomst blijkt verder niet dat partijen afspraken hebben gemaakt over de vergoeding van de opleidingskosten. Er is immers slechts in algemene zin vermeld dat gedaagde een eindafrekening zal opmaken in verband met de financiële afhandeling van het dienstverband. Aangezien gedaagde niet stelt dat eiser in de onderlinge gesprekken akkoord is gegaan met vergoeding van de opleidings-c.q. herexamenkosten, is de kantonrechter van oordeel dat de eis in reconventie dient te worden afgewezen. Nu de arbeidsovereenkomst in onderling overleg is beëindigd en eiser derhalve niet op grond van de arbeidsovereenkomst gehouden was de opleidingskosten te vergoeden, was het aan gedaagde geweest, mede gelet op haar stelling dat zij dit aan eiser in de onderlinge gesprekken heeft aangegeven, om deze verplichting duidelijk vast te leggen in de vaststellingsovereenkomst.

Instantie: Rechtbank Limburg

Datum uitspraak: 07-05-2008

ECLI: ECLI:NL:RBMAA:2008:BD4334

Zaaknummer: 267229

RECHTSPRAAK

Kern

Eiser vordert gedaagde te veroordelen wegens een onrechtmatige daad bestaande uit bedrog dan wel misleiding tijdens een gevoerde ontbindingsprocedure ex artikel 7:685 BW. Eiser niet ontvankelijk in zijn vordering, omdat hij daarvoor de herroepingsprocedure had dienen te volgen. Het gesloten stelsel van rechtsmiddelen verzet zich er naar het oordeel van de kantonrechter tegen dat er in een andere procedure dan de herroepingsprocedure wordt beoordeeld of er sprake is van misleiding dan wel bedrog en dus van onrechtmatigheid aan de zijde van HVA. (Zie ook de uitspraak van het gerechtshof 's-Gravenhage van 11 januari 2008 met vindplaats LJN:BC1788.) De vordering van eiser tot nakoming van door gedaagde gedane suppletietoezeggingen (WAO) tijdens de ontbindingsprocedure wordt afgewezen, omdat deze niet zijn komen vast te staan.

Instantie: Rechtbank Amsterdam

Datum uitspraak: 07-05-2008

ECLI: ECLI:NL:RBAMS:2008:BD4590

Zaaknummer: 869980 CV EXPL 07-14680

Wetsartikelen: 7:685 BW, 6:162 BW, 383 Rv en 391 Rv

RECHTSPRAAK

Kern

Werknemers hebben een loonvordering tegen het ziekenhuis ingesteld, omdat zij van mening zijn dat hun gemiddelde werkweek langer is dan op papier is vormgegeven. Werknemers zijn in de gelegenheid gesteld de precieze omvang van hun loonvordering te onderbouwen door getuigenbewijs. Het hof oordeelt met de kantonrechter dat werknemers niet in het hun opgedragen bewijs zijn geslaagd. Dat werknemers wel aannemelijk hebben gemaakt dat zij vanwege taken op het gebied van de directe patiëntenzorg (geregeld) buiten de voor hen vastgestelde roosteruren in het ziekenhuis aanwezig zijn geweest, betekent niet dat zij afdoende hebben bewezen dat zij concrete aanspraken hebben op uitbetaling van overwerk.

Instantie: Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden

Datum uitspraak: 07-05-2008

ECLI: ECLI:NL:GHLEE:2008:BD1811

Zaaknummer: 0600582

Wetsartikelen: 7:627 BW

RECHTSPRAAK

Kern

Werknemers (58 resp. 57 jaar oud) zijn wegens bedrijfseconomische omstandigheden ontslagen zonder toekenning van enige financiële vergoeding. De rechter is van oordeel dat gezien de leeftijd, lang dienstverband, arbeidsongeschiktheid als mede de slechts kansen op de arbeidsmarkt het ontslag kennelijk onredelijk geoordeeld moet worden. Alles afwegende, en rekening houdend met de kwetsbare financiële positie van de Stichting acht het hof een vergoeding van € 2.500 en van € 7.500 op zijn plaats. De kantonrechtersformule vindt geen toepassing.

Instantie: Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden

Datum uitspraak: 07-05-2008

ECLI: ECLI:NL:GHLEE:2008:BD1806

Zaaknummer: 0700107

Wetsartikelen: 7:681 BW

RECHTSPRAAK

Kern

Eiser vordert (onder meer) veroordeling van gedaagde (zijn voormalige werkgever) om aan het pensioenfonds opgave te doen van het pensioengevend laatst genoten salaris van eiser om de werkgeversafdracht te laten herberekenen/corrigeren alsmede om binnen 7 dagen na opgave van het pensioenfonds overeenkomstig deze opgave pensioenpremie betreffende eiser aan het pensioenfonds te betalen. De vorderingen tot het doen van opgave en het betalen van premies aan het pensioenfonds worden afgewezen, aangezien betaling van pensioenpremies een zaak is tussen werkgever en pensioenuitvoerder, en eiser daarin geen partij is.

Instantie: Rechtbank Noord-Holland

Datum uitspraak: 07-05-2008

ECLI: ECLI:NL:RBHAA:2008:BD1574

Zaaknummer: 358498 CV EXPL 07-8544

RECHTSPRAAK

Kern

Werknemer is door werkgever op staande voet ontslagen wegens het herhaaldelijk handelen in strijd met de kledingvoorschriften. Volgens de kantonrechter is er geen sprake van een dringende reden. De door de werkgever gevorderde gefixeerde schadevergoeding wordt afgewezen. Werknemer vordert schadevergoeding van werkgever wegens kennelijk onredelijk en onregelmatig ontslag. Volgens de kantonrechter is er sprake van een onregelmatig ontslag bij de opzegging door de werkgever. Geen sprake van kennelijk onredelijk ontslag.

Instantie: Rechtbank Noord-Holland

Datum uitspraak: 07-05-2008

ECLI: ECLI:NL:RBALK:2008:BD4728

Zaaknummer: 254348 CV EXPL 07-5518

Wetsartikelen: 7:681 BW, 7:677 BW en 7:680 BW

RECHTSPRAAK

Kern

Kern van het geschil of het Prepensioenfonds tot executie van het dwangbevel kan overgaan zonder dat zij een beslissing heeft genomen op het door Interport ingediende bezwaar tegen de aansluiting door het Prepensioenfonds. Daartoe dient de vraag te worden beantwoord of Interport onder het toepassingsbereik valt van de verplichte Prepensioenfonds. Ter zitting is door Interport erkend dat zij in de periode waarop de te innen premienota's betrekking hebben formeel niet voldoet aan de geciteerde uitzonderingsbepalingen van de Prepensioenfonds Vervoer. Interport stelt echter dat het doel van de verplichtstellingsbeschikking is dat in vergelijkbare ondernemingen vergelijkbare arbeidsvoorwaarden gelden. Interport heeft geen CAO maar biedt haar werknemers een arbeidsvoorwaardenpakket dat 'ruimschoots' gelijkwaardig is aan de CAO voor het beroepsgoederenvervoer, zo stelt zij voorts, overigens zonder dit nader feitelijk toe te lichten. Deze stellingen kunnen Interport niet baten, omdat zij ter comparitie op een daartoe strekkende vraag van de kantonrechter heeft geantwoord dat Interport niet over een prepensioenregeling beschikt. Naar het oordeel van de kantonrechter is de aanwezigheid van een dergelijke regeling doorslaggevend voor de vraag of sprake is van een eigen vastgelegd arbeidsvoorwaardenpakket waarvan het niveau tenminste gelijkwaardig is aan het niveau van de arbeidsvoorwaarden, zoals bedoeld in de verplichtstellingsbeschikking. Dit betekent dat Interport op grond van de verplichtstellingsbeschikking is aangesloten bij het Prepensioenfonds.

Instantie: Rechtbank Noord-Holland

Datum uitspraak: 07-05-2008

ECLI: ECLI:NL:RBHAA:2008:BD1570

Zaaknummer: 373084/CV EXPL 08-1678

Wetsartikelen: 21 Wet bpf

RECHTSPRAAK

Kern

De rechten en verplichtingen van de werkgever jegens de werknemer zijn ondanks de overgang van een deel van de onderneming niet overgegaan op de koper. In de koopovereenkomst is immers bepaald dat de levering en betaling zal plaatsvinden op 1 januari 2007. De werknemer was tegen die datum niet meer in dienst bij zijn oude werkgever. Zie in dit verband ook: Hoge Raad 20 april 1990, NJ 1990 729. De Koper kan gelet op het vorenaanstaande geen rechten ontlenen aan het concurrentiebeding dat de werkgever in de arbeidsovereenkomst met de werknemer had opgenomen. De oude werkgever kan dat in beginsel wel. Het concurrentiebeding wordt gematigd gelet op het feit dat werknemer slechts 2,5 jaar in dienst is geweest en niet is gebleken dat meer dan een VVE-relatie als klant is overgestapt naar de nieuwe werkgever. Artikel 6:94 lid 3 BW brengt slechts mee dat het verbod van matiging zoals opgenomen in het concurrentiebeding nietig is en niet het gehele boetebeding.

Instantie: Rechtbank Limburg

Datum uitspraak: 07-05-2008

ECLI: ECLI:NL:RBMAA:2008:BD4726

Zaaknummer: 264465 CV EXPL 07-4737

Wetsartikelen: 7:653 BW, 7:662 BW en 6:94 BW

RECHTSPRAAK

Kern

Werknemer vorderde in eerste aanleg vergoeding op te maken bij staat van door hem geleden schade, nu hij aan asbest is blootgesteld geweest waardoor bij hem de angst is ontstaan dat hij een fatale asbestziekte zou krijgen. Werknemer is in de uitoefening van zijn werkzaamheden bij geïntimeerde geheel onbeschermd met asbest in aanraking gekomen door het slopen van een eterniet dakbeschot. Van lichamelijke klachten was in eerste aanleg (en ook in hoger beroep) geen sprake. Geïntimeerde zou als materieel werkgever tekort zijn geschoten in haar verplichting om veiligheidsmaatregelen te nemen en dit verzuim zou de kans dat appellant asbestkristal zou inademen in aanmerkelijke mate hebben verhoogd. Kantonrechter wijst de vordering af.

Het hof oordeelt als volgt. Daargelaten of zijdens geïntimeerde niet de opdracht was verstrekt om het dakbeschot te slopen en zijdens geïntimeerde aan werknemer mondkmaskers en handschoenen ter beschikking waren gesteld, vaststaat dat werknemer onbeschermd met asbest in aanraking is gekomen. In dit verband kan in het midden blijven hoelang werknemer onbeschermd met asbest heeft gewerkt. Het was de verantwoordelijkheid van geïntimeerde als feitelijk werkgever van werknemer om erop toe te zien dat werknemer niet onbeschermd met asbest in aanraking zou komen.

Ten aanzien van het causaal verband overweegt het hof dat voldoende aannemelijk is gemaakt dat werknemer schade (angst aanvallen) lijdt. Dat andere werkgevers een aandeel in deze oorzaak kunnen hebben, doet volgens het hof niet ter zake onder verwijzing naar artikel 6:99 BW. Het hof concludeert dat geïntimeerde op grond van art. 7:658 lid 4 BW aansprakelijk is en gehouden is de door appellant geleden schade te vergoeden en wijst de vordering tot schadevergoeding op te maken bij staat toe.

Instantie: Gerechtshof 's-Hertogenbosch

Datum uitspraak: 06-05-2008

ECLI: ECLI:NL:GHSHE:2008:BD5666

Zaaknummer: HD 103.003.179

Wetsartikelen: 7:658 BW en 6:99 BW

RECHTSPRAAK

Kern

Vakbond laat (gedeeltelijk arbeidsongeschikte) vakbondsbestuurder niet meer toe tot zijn werkzaamheden. Werknemer dreigt vervolgens met een hongerstaking en hangt pamfletten op, hetgeen in de organisatie veel onrust wekt. In kort geding wordt de vakbond veroordeeld werknemer weer tewerk te stellen, zij het - in verband met de in de loop van het re-integratietraject verstoord geraakte verhouding met zijn leidinggevende - in een ander team dan dat waarin hij eerder werkzaam was. De stelling van werknemer dat de vakbond zijn re-integratietraject belemmert door hem te overladen met werkzaamheden wordt door de kantonrechter verworpen. Wel wijst de rechter op het belang dat werknemer zijn OR-werkzaamheden vrijelijk binnen het kader van de WOR moet kunnen uitoefenen.

Instantie: Rechtbank Midden-Nederland

Datum uitspraak: 06-05-2008

ECLI: ECLI:NL:RBUTR:2008:BD6468

Zaaknummer: 571535 UV EXPL 08-144

Wetsartikelen: 7:628 BW en 7:658a BW